

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Vt Pœnitentia, dum viuimus, perpetuas impiorum in inferno pœnas
auertamus, Seria D. Ioan. Chrysostomi Admonitio. xv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

Vini missi sunt in stagnum ignis ardentis sulphure.
Et qui non inuentus est in libro vite scriptus, missus
est in stagnum ignis.

Apoc. 19.
Apoc. 10.

Vt Pœnitentia, dum viuimus, perpetuas impiorum
in Inferno pœnas auertamus, seria D. Ioan. Chry-
sostomi Admonitio.

EX his Inferni locis nemo nos eruet, non pater, non
frater, non filius, non amicus, non vicinus, non alius
quisquam. Sed si fuerimus ab operibus proditi, omnia
transibunt, & nos omnino peribimus. Quantum ille di-
ues plorauit, & Patriarcham obsecrauit, & petiit La-
zarum mitti? Sed audi quid ad eum Abraham dice-
bat: Chaos magnum firmatum est inter nos & vos: ita-
que nec volentibus illuc licet transire. Quantum roga-
uere virgines illæ coactaneas pro modico oleo? Sed audi
quid & ille dicant: Ne forte non sufficiat nobis & vobis.
& in nuptialem eas thalamum potuit introducere nemo.
Hæc nos quoque cogitantes, nostræ curam vite geramus.
Quotquot enim duxeris labores, & quotquot supplicia
pertuleris, hæc omnia nihil erunt ad futura bona. Pone
igitur si libet ignem, ferrum, & bestias, & si quid his dif-
ficilius: attamen ne umbra quidem sunt hæc ad illa tor-
menta. Nam hæc quidem cum vehementius incubue-
rint, tunc maxime lenia fiunt, celorem adferentia libe-
rationem, corpore non sufficiente & ad vehementiam &
ad pœnæ longitudinem. Illic verò non ita: sed ambo con-
ueniunt, & prolixitas & excessus, tam in iucundis quàm
tristibus. Dum itaque tempus est, præoccupemus faciem
Domini in confessione: & proiciamus nos ipsos in mare
miserationis Dei, dicentes: Lauabis me, & super niuem
dealbabor. Stetit bonus pastor Deus, vt nos eriperet de
ore leonis, priusquam ille nos absorberet: clamat & nunc
dicens

CAP. XV.
Chryl. Ho-
mil. 49. ad
populū Ant.
Luc. 16.

Matth. 27.

Idem Hom.
22. ad eun-
dem pop.
Psal. 94.
Psal. 10.

Eccl. 27.
Pfal. 40.
Ierem. 3.

Ioan. 12.

Ezech. 18.

Pfal. 94.

Ionas.
Luc. 7.
1. Cor. 15.
1. Tim. 1.
Luc. 23.

Ierem. 17.
Pfal. 40.
Esa. 43.

Pfal. 50.

dicens: Fili peccasti, ne adicias ulterius. Nunquid cadens non resurgit: vel auertens non conuertitur? Conuertimini filij auersi, & sanabo cõtritiones vestras. Non mentitur IESVS, dicens: Non veni vt iudicem mūdum, sed vt saluem mundum. Tantum pœnitentiam agamus: non enim vult mortem peccatoris, quantum vt conuertatur & viuat. Non sic insanus amator dilectam suam amat, vt Deus pœnitentem animam. Vel renocans dicit: Et post hæc omnia dixi: Cõuertere ad me. Talis Domini clementia, neminem ad se currentium auersatur: sed manum porrigit, dicens: Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra. Sed & conuenientia in diuinis sunt auxilia Scripturis. Euaferunt minas Ninivita per ieiunium: meretrix Dñm lachrymis cõciliauit. Paulus peccatum confitens, pœnitentium fit doctor: latro credens paradisi ciuis factus est. Hæc medicamenta capientes, vulnera nostra curemus, dicentes: Sana me Domine, & sanabor. Et, Sana animam meam, quia peccavi tibi. Suscipies enim medicus, dicit: Ego sum qui deleo peccata tua: nec amplius recordabor. Si nõ potes elemosynas facere, cõpungere: si non potes ieiunare, vt Ninivita, saltem vt meretrix illa peccata lachrymis ablut. Si ieiunare nõ potes, peccata tua redimere: xia ad misericordiam Dei confuge, cum Davide dicens: Misere mei Deus, secundum magnam misericordiam tuam. Misere mei Deus, misere corporis & anima mea: & propter naturam meam infirmitatem, & tuam bonitatem. Tantum desidera curari: salutem enim tuam medicus querit: qui errantem ovem conuertit: qui ad malos & bonos vocandos in bœnia misit: qui venit peccatores saluos facere, IESVS CHRISTVS Dominus noster: cui laus & honor in secula seculorum. Amen.

LIBER